

บทคัดย่อ

ปริญญาานิพนธ์ สาขาการวัดผลการศึกษา

อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด*

ในวารสารฉบับนี้ ได้รวบรวมบทคัดย่อปริญญาานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงกลางปี 2537-กลางปี 2538 10 เรื่อง เมื่อนับรวมกับบทคัดย่อที่เคยนำเสนอไปแล้วใน วารสารการวัดผลการศึกษา มศว มหาสารคาม ปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 จำนวน 41 เรื่อง จะมีจำนวนบทคัดย่อสาขาการวัดผลการศึกษาจนถึงปัจจุบันทั้งหมด 51 เรื่อง หากผู้ใดต้องการรายละเอียดมากกว่านี้ สามารถศึกษาค้นคว้าจากฉบับสมบูรณ์ได้ที่สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรืออาจขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ทำปริญญาานิพนธ์ได้โดยตรง

ชื่อเรื่อง : 1 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเอกซ์โปเนนเชียล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อผู้วิจัย : นายสำราญ ไพราม (พฤษภาคม 2537)
โรงเรียนบัวใหญ่ อ. บัวใหญ่ จ. นครราชสีมา 30120

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเอกซ์โปเนนเชียล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้จุดบกพร่องในการเรียน แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 11 ตอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,344 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีวิธีดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบเพื่อจำแนก เป็นแบบทดสอบที่ใช้จำแนกนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบแบบสำรวจและแบบทดสอบวินิจฉัย

* อาจารย์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม

2. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำและแสดงวิธีทำโดยสร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วนำไปทดสอบเพื่อสำรวจจุดบกพร่องและรวบรวมคำตอบที่ นักเรียนส่วนมากตอบผิดมาเป็นตัวลวงของแบบทดสอบวินิจฉัย

3. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือกแล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบสามครั้ง ครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองเพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบครั้งที่สามเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ผลจากการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 11 ตอน จำนวน 70 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .20-.64 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-.85 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 11 ตอนคำนวณโดยใช้สูตรไบเนเมียลของโลเวทได้ค่าความเชื่อมั่น .46,.67,67,.79,.72,.77,.68,.60,.48,.77 และ .65 ตามลำดับ และค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการพิจารณา ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวินิจฉัยวัดเรื่อง ฟังก์ชันเอกซ์โปเนนเชียลจริง

ชื่อเรื่อง 2 : การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกลบ จำนวนซึ่งมีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวศิริรำไพ นาคี (สิงหาคม 2537)
459 ถ.พลแพน อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000 โรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์
อ.บุญศรี จ.อุบลราชธานี 34230

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกลบจำนวนซึ่งมีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคุณภาพและค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนเรื่องนี้ ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2536 จำนวน 4 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนเรื่อง การบวก ลบจำนวนซึ่งมีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ฉบับที่ 2 เรื่องการบวกมีการทด ฉบับที่ 3 เรื่องการลบมีการกระจาย ฉบับที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวก การลบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2536 จำนวน 1,298 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบ

แบ่งชั้น

สำหรับการสร้างแบบทดสอบมีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้คือ สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจแบบแสดงวิธีทำ โดยการเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำไปทดสอบพร้อมทั้งสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวบรวมข้อบกพร่องที่ได้จากการสัมภาษณ์และคำตอบผิดที่นักเรียนส่วนมากตอบ นำมาสร้างเป็นตัวสงของแบบทดสอบวินิจัยซึ่งเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดสี่ตัวเลือก นำแบบทดสอบไปทดสอบสามครั้ง การทดสอบครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองเพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบส่วนการทดสอบครั้งที่สามเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจัยที่สร้างขึ้น มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .19 ถึง .68 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .02 ถึง .63 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยสูตร KR-20 แล้วปรับค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ ลิพวิสต์ัน ได้ค่าความเชื่อมั่นตามลำดับดังนี้ .83, .86, .90 และ .87 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบมีวิธีหาโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจัยทั้งสี่ฉบับสามารถวัดเรื่องที่มุ่งวินิจัยได้จริง

ชื่อเรื่อง 3 : การวิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2535

ชื่อผู้วิจัย : นายสมชาย เล่ห์กั้น (พฤศจิกายน 2537) 53/2 ต.บ้านดง อ.อุบลรัตน์ จ.ขอนแก่น 40250 โรงเรียนบ้านโสกไผ่ อ.วงใหญ่ จ.ขอนแก่น 40330

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ

- 1 วิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535
- 2 หาความสัมพันธ์ของดัชนีความลำเอียงของข้อสอบ
- 3 เปรียบเทียบจำนวนข้อสอบที่มีความลำเอียง
- 4 เปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหลังจากคัดเลือกข้อสอบที่มีความลำเอียงหรือมีแนวโน้มที่จะลำเอียงในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับกรณีที่ใช้ในการเปรียบเทียบคือความลำเอียงของข้อสอบที่มีต่อเพศและท้องถิ่นของผู้สอบ ที่วิเคราะห์ด้วยไคสแควร์ที่แบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแตกต่างกัน 4 แบบ คือ แบบแบ่งช่วงคะแนนรวมออกเป็น 3,5,10 และทุกช่วงคะแนนรวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ทำการทดสอบวัดผลปลายปี 2535 กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 จำนวน 1,800 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบ

1.1 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อพบว่า

1.1.1 จากการวิเคราะห์ความลำเอียงระหว่างเพศของผู้สอบพบว่าการแบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแบบ 10 ช่วง พบข้อสอบที่มีความลำเอียงมากที่สุดคือ 16 ข้อ แบบ 3 ช่วง 12 ข้อ แบบ 5 ช่วงพบ 13 ข้อ ส่วนแบบทุกช่วงคะแนนรวมไม่พบข้อสอบที่มีความลำเอียง จากข้อสอบที่มีความลำเอียงนี้พบว่า เป็นข้อสอบที่มีความลำเอียงเข้าหากลุ่มเพศชายมากกว่าเพศหญิงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1.2 จากการวิเคราะห์ความลำเอียงระหว่างท้องถิ่นของผู้สอบพบว่าการแบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแบบ 3 ช่วง พบข้อสอบที่มีความลำเอียงมากที่สุดคือ 40 ข้อ แบบ 5 ช่วงพบ 30 ข้อ แบบ 10 ช่วงพบ 27 ข้อ และแบบทุกช่วงคะแนนรวมพบข้อสอบที่มีความลำเอียง 2 ข้อ จากข้อสอบที่มีความลำเอียงนี้พบว่า เป็นข้อสอบที่มีความลำเอียงเข้าหากลุ่มในเมืองมากกว่ากลุ่มนอกเมืองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อพบว่า

1.2.1 จากการวิเคราะห์ความลำเอียงระหว่างเพศของผู้สอบ พบว่าการแบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแบบ 3 ช่วง พบข้อสอบที่มีความลำเอียง 1 ข้อ ส่วนการแบ่งช่วงคะแนนรวมแบบ 5 ช่วง, 10 ช่วง และแบบทุกช่วงไม่พบข้อสอบที่มีความลำเอียง จากข้อสอบที่มีความลำเอียงนี้พบว่า เป็นข้อสอบที่มีความลำเอียงเข้าหากลุ่มเพศหญิงมากกว่าเพศชายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.2 จากการวิเคราะห์ความลำเอียงระหว่างท้องถิ่นของผู้สอบ พบว่าการแบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแบบ 3 ช่วง พบข้อสอบที่มีความลำเอียงมากที่สุดคือ 30 ข้อ แบบ 5 ช่วงพบ 23 ข้อ แบบ 10 ช่วงพบ 19 ข้อ และแบบทุกช่วงคะแนนรวมพบข้อสอบที่มีความลำเอียง 4 ข้อ จากข้อสอบที่มีความลำเอียงนี้พบว่า เป็นข้อสอบที่มีความลำเอียงเข้าหากลุ่มในเมืองมากกว่ากลุ่มนอกเมืองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างดัชนีความลำเอียงของข้อสอบ จากการวิเคราะห์ด้วยไคสแควร์ที่แบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแตกต่างกัน 4 แบบ พบว่า

การแบ่งช่วงคะแนนรวมเพื่อการทดสอบแบบ 5 ช่วงกับแบบ 10 ช่วงมีค่าสหสัมพันธ์กันสูงสุดคือ $r=.7202$ ถึง $.9983$ และอันดับรองลงไปได้แก่ แบบ 10 ช่วงกับแบบทุกช่วง ($r=.2555$ ถึง $.7326$) แบบ 5 ช่วงกับแบบทุกช่วง ($r=.2199$ ถึง $.7143$) แบบ 3 ช่วงกับแบบทุกช่วง ($r=-.1057$ ถึง $.7290$) แบบ 3 ช่วงกับแบบ 5 ช่วง ($r=-.0469$ ถึง $.7591$) และแบบ 3 ช่วงกับแบบ 10 ช่วง ($r=-.0054$ ถึง $.7231$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์จากการสอบครั้งที่ 3 ปรากฏดังนี้

1. รูปแบบฟาเซทเป็นเทคโนโลยีการเขียนข้อสอบที่สามารถนำมาใช้สร้างแบบทดสอบให้มีลักษณะคู่ขนานได้ ทั้งในด้านเนื้อหาข้อสอบ และคุณภาพของแบบทดสอบ กล่าวคือแบบทดสอบทั้งสองฉบับ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าความยากของแบบทดสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบคู่ขนานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบคู่ขนานสองฉบับอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบทดสอบคู่ขนานที่สร้างขึ้นโดยใช้รูปแบบฟาเซททั้งสองฉบับมีคุณภาพ และค่าสถิติสรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะของแบบทดสอบ	แบบทดสอบฉบับที่ 1	แบบทดสอบฉบับที่ 2
1. จำนวนข้อสอบ	20	20
2. คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	9.690	9.819
3. คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s)	4.360	4.444
4. ความแปรปรวน (s^2)	19.009	19.747
5. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas})	.302	.307
6. ค่าความยาวมาตรฐานเฉลี่ย ($\bar{\Delta}$)	13.089	13.171
7. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (\bar{B})	.422	.430
8. ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (r_{cc})	.775	.785
9. พิสัยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบคู่ขนาน (ρ)	.18-.71	
10. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ (r_{xy})	.786	

ข้อเรื่อง 5 : การสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม (มน 102) สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อผู้วิจัย : นางพรสวรรค์ พิมพ์นิตย์ (เมษายน 2538) 449/52 ถ.นิกรศรีท่า อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000 โรงเรียนผดุงนารี อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม (มน 102) สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จากทุกคณะและทุกวิชาเอกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร วิทยาเขตมหาสารคาม (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม) และวิทยาเขตภาคใต้ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา มน 102 ในภาพเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 718 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น วิธีการศึกษาได้ทำการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบการทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ และศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมแบบอิงเกณฑ์

ผลการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 441 คน ได้แบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม 7 ด้านคือ ด้านความมีเหตุผล ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 120 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ หาโดยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม พบว่าค่าอำนาจจำแนกด้านความมีเหตุผล มีสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .1219 ถึง .4943 ค่าอำนาจจำแนกด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีสหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .1225 ถึง .5236 ค่าอำนาจจำแนกด้านความมีวินัย มีสหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .1522 ถึง .5926 ค่าอำนาจจำแนกด้านความรับผิดชอบมีสหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง .2194 ถึง .5268 ค่าอำนาจจำแนกด้านความซื่อสัตย์ มีสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .2292 ถึง .5610 ค่าอำนาจจำแนกด้านอดทน มีสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .1814 ถึง .4730 และค่าอำนาจจำแนกด้านความมีมนุษยสัมพันธ์มีสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .1533 ถึง .4843 ทุกข้อแต่ละด้านมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ .55 ถึง .70 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .92 ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์หาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบ ตามทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมของโคลบลเบิร์ก พบว่า ทุกข้อมีความสอดคล้องตามเกณฑ์ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาโดยใช้

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของคะแนนข้อสอบรายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ด้วยวิธีของเพียร์สันพบว่าทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก อยู่ระหว่าง .445 ถึง .870 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมแบบอิงเกณฑ์ ตามทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมของโคล์เบอร์ก ด้วยการหาค่าจำนวนนิสิตที่ตอบในระดับจริยธรรมสูงสุด พบว่าภาพรวมจริยธรรมทุกด้านมีจำนวนนิสิตที่ตอบในระดับจริยธรรมสูงสุดอยู่ในด้านความรับผิดชอบ ซึ่งอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์ และการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยภาพรวมอยู่ในระดับตามเกณฑ์มากที่สุด ขณะที่พิจารณาตามจำนวนนิสิตพบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยภาพรวมอยู่ในด้านความมีเหตุผลซึ่งเป็นระดับเหนือเกณฑ์มากที่สุด

ชื่อเรื่อง 6 : การสร้างแบบทดสอบวินิจัยวิชาฟิสิกส์ เรื่องสมบัติของแสงเชิงเรขาคณิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดชัยภูมิ

ชื่อผู้วิจัย : นายดาวหยาด ชันธุ์เพชร (พฤษภาคม 2538) โรงเรียนพรานวิบูลวิทยา อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ 33150

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจัยวิชาฟิสิกส์ เรื่องสมบัติของแสงเชิงเรขาคณิต ที่มีคุณภาพ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 3 ฉบับคือ แบบทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียนแบบทดสอบวินิจัยเรื่องการสะท้อนของแสง แบบทดสอบวินิจัยเรื่องการหักเหของแสง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 570 คน ที่เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

สำหรับการสร้างแบบทดสอบวินิจัยมีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้คือ สร้างแบบทดสอบเพื่อการสำรวจชนิดให้เดิมค่าและแสดงวิธีทำ โดยข้อสอบนั้นเขียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วนำไปสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจัยแบบเลือกตอบชนิดห้าตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนตอบผิดเป็นส่วนใหญ่มาสร้างเป็นตัวลวง แล้วนำไปทดสอบอีกสามครั้ง ครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองทดสอบเพื่อคัดเลือกข้อสอบและปรับปรุงข้อสอบครั้งที่สามทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบในการทดสอบครั้งที่สามนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน

ผลการศึกษาจากการทดสอบครั้งที่สามพบว่า แบบทดสอบวินิจัยทั้งสามฉบับมีคุณสมบัติของข้อสอบอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคือมีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .50 ถึง .94 .27 ถึง .70 และ .20

ถึง .63 ตามลำดับ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .20 ถึง .55 .20 ถึง .49 และ .20 ถึง .49 ตามลำดับ คุณสมบัติของแบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์เชื่อถือได้ค่อนข้างสูง คือมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งคำนวณ โดยใช้สูตรไบโนเมียลของโลเวตต์เป็น .83 .81 และ .78 ตามลำดับผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา และการวัดผลพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาปรากฏว่าแต่ละข้อวัดในเรื่องนั้นได้จริง

ชื่อเรื่อง 7 : การประเมินโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา 2535 จังหวัดกาฬสินธุ์

ชื่อผู้วิจัย : นายแสงจันทร์ เพร็ดพราว (พฤษภาคม 2538) 16 หมู่ 4 บ้านดงมัน
ด. สมสะอาด อ.กุฉินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ 46110 โรงเรียนจุมจังพลัง
ราษฎร์ อ.กุฉินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ 46110

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2535 จังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งมีทั้งหมด 4 โรงเรียน โดยใช้แนวคิดในการประเมินตามรูปแบบ CIPP ประเมินโดยใช้ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา และครูอาจารย์ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามจำนวน 5 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสภาวะแวดล้อม ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และหัวหน้าหมวดวิชา เห็นว่าหลักการและเหตุผลของโครงการ สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน และสอดคล้องกับความต้องการของครูอยู่ในระดับมากเกือบทุกโรงเรียนส่วนความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมีทั้งระดับน้อย ปานกลาง และมาก วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของครูอยู่ในระดับมากเกือบทุกโรงเรียนส่วนความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมีทั้งระดับปานกลาง และมาก เป้าหมายของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน และสอดคล้องกับความต้องการของครู

มีทั้งระดับปานกลาง มาก และมากที่สุด ส่วนความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เกือบทุกโรง

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และหัวหน้าหมวดวิชา มีความเห็นว่าบุคลากร สถานที่งบประมาณ รูปแบบการปฏิบัติ ปฏิทินปฏิบัติงาน แผนการดำเนินงาน วัสดุอุปกรณ์การประชุม และวิธีการวางแผนก่อนดำเนินโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนมีความเหมาะสมเพียงพอ และมีความพร้อมอยู่ในระดับมากเกือบทุกโรง มีระดับปานกลางอยู่โรงเรียนเดียวได้แก่โรงเรียนจุมจัง พลับพลาราษฎร์

3. ด้านกระบวนการ

กิจกรรมและวิธีดำเนินกิจกรรมนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ครูอาจารย์ทุกโรงเรียน มีความเห็นว่า ผู้นิเทศพูดชัดเจนทำให้เข้าใจดี มีความแม่นยำในกิจกรรม บรรยากาศในการนิเทศเป็นกันเอง ให้ความสนใจครูอย่างทั่วถึง และกิจกรรมที่จัดสามารถนำไปใช้และเป็นประโยชน์กับนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก กิจกรรมอื่น ๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ครูอาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับวิธีดำเนินกิจกรรมนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของหมวดวิชาคิดเป็นร้อยละเฉลี่ยตั้งแต่ 63.95 ถึง 74.25 มีการเผยแพร่ผลงานให้บุคลากรทราบมีค่าร้อยละเฉลี่ยต่ำสุด และมีการกระตุ้นให้ครูใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวดำเนินการของหลักสูตรเฉพาะหมวดวิชา มีค่าร้อยละเฉลี่ยสูงสุด

4. ด้านผลผลิต

4.1 ผลที่สำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร จังหวัดกาฬสินธุ์ ครูอาจารย์ผู้รับการนิเทศทุกโรงเรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมการให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ ให้ผู้เรียนประเมินการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ และให้ผู้เรียนปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมอื่น ๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

4.2 คุณลักษณะของนักเรียนที่พึงประสงค์ นักเรียนโดยเฉลี่ยมีความเห็นว่าคุณลักษณะของตนที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การเป็นคนร่าเริงแจ่มใส คล่องแคล่วว่องไวช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อมีโอกาสปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจทำงานอย่างเป็นระเบียบ เข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวม แต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะและทำความเคารพอาจารย์ทุกครั้งที่คุณลักษณะอื่นๆ เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง

4.3 คุณลักษณะของนักเรียนเกี่ยวกับด้านจริยธรรม ผู้ปกครองของนักเรียนโดยเฉลี่ยมีความเห็นว่า คุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ

ข้อเรื่อง 8 : ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิดกับความถนัดด้านเหตุผลของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้วิจัย : นายศักดิ์ศิริ นันตะสุข (พฤษภาคม 2538) สปอ. สว่างแดนดิน
อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร 47110

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิดกับความถนัดด้านเหตุผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความถนัดด้านเหตุผลกลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำนวน 367 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบวัดการคิดตามแนวของวิทคิน (The Group Embedded Figures Test) แบบวัดการคิดตามแนวของเคแกนและแบบวัดความถนัดด้านเหตุผล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. การคิดแบบขึ้นกับสิ่งรอบข้าง การคิดแบบอิสระจากสิ่งรอบข้าง ความถนัดด้านเหตุผล แต่ละแบบ และความถนัดด้านเหตุผลรวมไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. การคิดแบบจำแนกประเภท มีความสัมพันธ์กับความถนัดด้านเหตุผลแบบสรุปความและความถนัดด้านเหตุผลรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่การคิดแบบวิเคราะห์ การคิดแบบจำแนกประเภทและการคิดแบบโยงความสัมพันธ์ กับความถนัดด้านเหตุผลแบบจำแนกประเภท ความถนัดด้านเหตุผลแบบอุปมาอุปไมยและความถนัดด้านเหตุผลแบบอนุกรมมิติภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. การคิดแบบขึ้นกับสิ่งรอบข้าง และการคิดแบบอิสระจากสิ่งรอบข้าง กับการคิดแบบวิเคราะห์ การคิดแบบจำแนกประเภท และการคิดแบบโยงความสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. การคิดแบบอิสระจากสิ่งรอบข้าง และการคิดแบบจำแนกประเภท ร่วมกันพยากรณ์ความถนัดด้านเหตุผลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 17.35 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$y' = 14.9597 + .5353 X_2 + .3470 X_4$$

$$Z' = .3720 Z_{x2} + .1874 Z_{x4}$$

ชื่อเรื่อง 9 : การสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติงานประดิษฐ์กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวเพียรจิตร ดีปักซี่ (พฤษภาคม 2538)
222 ซอย 13 ถ. ประชาอุทิศ ต.พานพร้าว อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย
43130 โรงเรียนพระพุทธรบาทเทสรังสีวิทยา อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย
43130

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติงานประดิษฐ์กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสังเกตการแกะสลักมะเขือเป็นดอกไม้ แบบสังเกตการจัดแจกันทรงเตี้ย แบบสังเกตการเย็บกระถาง 6 มุม แบบสังเกตการร้อยมาลัยกลม และแบบสังเกตการประดิษฐ์กระเช้าจากขวด ซึ่งในแต่ละฉบับจะประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ชั้นเตรียม ชั้นปฏิบัติ ชั้นผลงาน และชั้นกิจนิสัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีเชียงใหม่จังหวัดหนองคาย จำนวน 90 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ทำการทดลองสอบ 3 ครั้ง ๆ ละ 30 คน การทดสอบครั้งที่ 1, ครั้งที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสังเกต ส่วนการทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบสังเกต ประกอบด้วยค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกต ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

ผลการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ แบบสังเกต 5 ฉบับ พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยทั้งฉบับ โดยใช้สูตร D.R. Whitney และ D.L. Sabers สามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำออกจากกันได้ดี มีค่าระหว่าง 0.375 ถึง 0.435 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตโดยใช้สูตรวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาค่อนข้างสูง มีค่าระหว่าง 0.705 ถึง 0.840 ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรวิธีหาสัมประสิทธิ์เพียร์สันสูง มีค่าระหว่าง 0.886 ถึง 0.914 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดค่อนข้างมากมีค่าระหว่าง 2.322 ถึง 3.342

ชื่อเรื่อง 10 :

การศึกษานบุคลิกภาพของพนักงานการเงินและบัญชีในสถาบันการศึกษา
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ชื่อผู้วิจัย :

นางสิริพร ศิระบุชา (พฤษภาคม 2538)
บ้านพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 44000

การศึกษานครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานบุคลิกภาพของพนักงานการเงินและบัญชี และเปรียบเทียบบุคลิกภาพของพนักงานการเงินและบัญชีที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 17 แห่ง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยพนักงานการเงินและบัญชี ในสถาบันการศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 422 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบ จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสำรวจคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ จำนวน 1 ฉบับได้คุณลักษณะทางบุคลิกภาพ จำนวน 7 ด้าน คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความรอบคอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่น และด้านความคิดริเริ่ม

2. แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ จำนวน 1 ฉบับ 49 ข้อ โดยสร้างแบบสอบถามวัดบุคลิกภาพของพนักงานการเงินและบัญชี ตามแนวแบบทดสอบเอ็ดเวิร์ดส์ เพอซันนอล พรีเฟอเรนซ์สเกดดูล (Edwards Personal Preference Schedule)

ผลการศึกษา พบว่า

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่สร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยหาสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้ง 7 ด้าน รวม 21 ค่า พบว่ามีค่าตั้งแต่ -0.54 ถึง 0.07 แสดงว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงบุคลิกภาพในแต่ละคุณลักษณะ และวัดได้ไม่ซ้ำกัน มีค่าความเชื่อมั่นทั้ง 7 ด้าน อยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 0.68

เมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของพนักงานการเงินและบัญชี จำแนกตามสถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพบว่าบุคลิกภาพด้านความมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ในด้านความรับผิดชอบด้านความรอบคอบด้านความซื่อสัตย์ด้านความอดทนด้านความคิดริเริ่ม และด้านความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน